

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Schimansky s.r.o.**, se sídlem Ševcova 1365/13, Brno, zast. Doc. JUDr. Zdeňkem Koudelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Optátova 46, Brno, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, odbor metodiky a řízení pozemkových úprav, se sídlem Husinecká 11a, Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, sp. zn. 2 RP4823/2016-202001, č. j. SPU 171091/2016, ve věci účastenství v řízení o pozemkových úpravách,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, sp. zn. 2 RP4823/2016-202001, č. j. SPU 171091/2016, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému zpět k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení celkovou částku 9 800 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Doc. JUDr. Zdeňka Koudelky, Ph.D, advokáta se sídlem Optátova 46, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) napadl žalobce v záhlaví citované rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jako nepřípustné jeho odvolání proti usnesení Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Kraj Vysočina, pobočky Žďár nad Sázavou (dále jen „krajský pozemkový úřad“), ze dne 21. 1. 2016, č. j. SPU 031131/2016, dle kterého žalobce není dále účastníkem řízení o pozemkových úpravách v k. ú. Budeč u Žďáru nad Sázavou, a to z důvodu změny obvodu upravovaného území.

II. Žaloba

Žalovaný zamítl odvolání žalobce jako nepřípustné, neboť bylo žalobcem podáno z datové schránky bez ověřeného elektronického podpisu; věcně odvolání žalobce vůbec neřešil.

Dle žalobce je však takový postup žalovaného nezákonný stejně jako napadené rozhodnutí. Podáním odvolání skrze datovou schránku totiž splnil žalobce požadavek zákona na doručování správnímu úřadu. Úkon učiněný prostřednictvím datové schránky osobou oprávněnou či osobou pověřenou má podle § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, proto nemusí být podepsaný elektronickým podpisem ve smyslu zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů. K tomu žalobce dále doplnil též odkazy a citaci relevantní judikatury, konkrétně rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2012, sp. zn. 8 As 89/2011, rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 7. 5. 2014, sp. zn. 8 Tdo 517/2014 a nálezu Ústavního soudu ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. II. ÚS 3042/14.

Závěrem s ohledem na výše uvedené navrhl žalobce, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a aby rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření k věci stručně poznamenal, že prověřil způsob podaného odvolání žalobce ze dne 7. 2. 2016 a že s ohledem na § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech a existující judikaturu bylo žalobou napadené rozhodnutí shledáno nezákonným. Sám žalovaný proto přisvědčil žalobě a navrhl zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět k novému rozhodnutí ve věci podaného odvolání.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex off),

a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného, přičemž dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.

Podstatou celé věci je otázka podání odvolání zákonem stanovenou formou, k níž je nutno poznamenat, že zákon zná v zásadě tři základní formy podání, a sice: (i) písemné, (ii) ústní do protokolu a (iii) elektronické – e-mailem s elektronicky zaručeným podpisem; viz § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Vedle těchto tří forem podání byla však zákonem o elektronických úkonech zavedena další možná forma elektronického podání – prostřednictvím datových stránek, přičemž se má za to, že takové podání „*má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob*“; viz § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech.

To znamená, že bylo-li podání – zde: odvolání žalobce učiněno prostřednictvím jeho datové schránky, nemuselo být opatřeno též elektronicky zaručeným podpisem, jak bylo nesprávně požadováno ze strany krajského pozemkového úřadu potažmo žalovaného odvolacího orgánu. Důvod pro zamítnutí odvolání žalobce jako nepřípustného tedy z hlediska zákonnosti neobstojí, což ostatně potvrzuje i judikatura zmíněná žalobcem, která potvrzuje, že úkon učiněný prostřednictvím datové schránky osobou oprávněnou či osobou pověřenou, která doložila své pověření, má podle § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, proto nemusí být podepsaný elektronickým podpisem ve smyslu zákona o elektronickém podpisu; viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2012, čj. 8 As 89/2011 – 31 a další.

V. Závěr

Lze proto uzavřít, že žaloba je důvodná, neboť žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem, když zamítl odvolání žalobce jako nepřípustné, což ostatně sám žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil. Krajský soud tedy napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).

V tomto řízení bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), k němuž zdejší soud doplňuje, že otázkou účastenství v řízení o pozemkových úpravách, jež je podstatou podaného odvolání žalobce, se zabýval ve svém rozsudku v související věci vedené pod sp. zn. 30 A 83/2016, na jehož závěry tímto v obecné rovině odkazuje.

VI. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce měl ve věci plný úspěch a přísluší mu proto právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti žalovanému jakožto účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Za účelně vynaložené náklady lze nepochybně považovat zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, jakož i mimosmluvní odměnu zástupce žalobce za dva úkony právní služby

[(i) převzetí a příprava zastoupení a (ii) písemné podání žaloby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném v rozhodné době)], včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. částku ve výši 6 800 Kč, celkem tedy 9 800 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. 9. 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu